

A Oriol DOMINGO
 Catalunya, tot, absolutament tot, inclòs el Consell Nacional del PSC-PSOE celebrat el darrer diumenge, continua girant entorn a un eix que té dos punts forts. Aquests punts són les conseqüències de la victòria nacionalista de CiU, el 29 d'abril, i les repercussions provocades per la polititzada querrela presentada el 23 de maig contra el president Jordi Pujol. Aquest eix encara enfosqueix qualsevol altre esdeveniment polític, de la mateixa manera que la lluna amaga el sol tal com s'esdevingué a Catalunya amb l'eclipsi del 30 de maig.

El capvespre del dia 30 hi hagué un eclipsi al cel. Durant les dues hores en què durà aquest fenomen astronòmic, Jordi Pujol, per segona vegada, era investit al Parlament com a president de la Generalitat de Catalunya, amb una àmplia majoria absoluta i, poc després, es produïa una massiva manifestació d'adhesió a Pujol i de suport a les institucions catalanes.

Així, Pujol havia guanyat a les urnes, al Parlament i al carrer. Havia quedat ratificada la seua honorabilitat enfront d'una querrela, que, el mateix dia de l'eclipsi, veia com l'Audiència de Barcelona es declarava incompetent per analitzar-la. La querrela esdevenia, doncs, una pilota incòmoda que, des de l'Audiència barcelonina, retornava a la Fiscalia General de l'Estat, d'on havia sortit. La Fiscalia l'enviava a la Sala Segona del Tribunal Suprem i és possible que aquest alt tribunal la torni a enviar a l'Audiència de Barcelona. Mentre la pilota és en l'aire, el fiscal Buron encara no ha explicat com és

El que més preocupa els socialistes catalans és la seua crisi d'identitat / Anxi

Eclipsi a Catalunya

La investidura de Pujol i la identitat perduda del PSC

que es va produir una filtració informativa d'un assumpte de la màxima importància i de la màxima confiança, com ara una querrela contra el president de la Generalitat.

La querrela i les seves repercussions acaben també de ser analitzades pel Consell Nacional del PSC-PSOE. La tesi socialista és que ni Pujol ni Convergència no es poden identificar ni amb el nacionalisme ni amb Catalunya, perquè nacionalisme i Catalunya són més grans que Pujol i Convergència.

Aquesta tesi, doncs, rebutja l'actitud amb què els convergents han rebut tot l'afer; una actitud que ha buscat —segons els socialistes— traure'n un profit polític que no hauria de correspondre al darrer sentit que ha mogut la querrela.

Els socialistes, però, han de predicar aquesta tesi reconeixent alhora que Pujol és democràticament i legítimament el president de Catalunya. Han d'exposar aquesta tesi i han de con-

El PSC ha de contestar l'oferta de col·laboració que Pujol ha fet repetidament des del mateix dia de la seua victòria electoral.

testar alhora l'oferta que Pujol ha fet repetidament des del mateix dia de la victòria electoral. Aquesta oferta, assumint la responsabilitat de la majoria absoluta de què disposa i que es deriva del mandat electoral, consisteix a mantenir una política d'obertura i de col·laboració amb totes les forces polítiques, socials, econòmiques i culturals de Catalunya, i mantenir també una oberta col·laboració amb el govern central.

Però el que més preocupa els socialistes catalans, després de la derrota electoral al Principat, és la crisi de la seva identitat com a partit. Igual que a la resta de l'estat, els socialistes del Principat han estat crucificats per l'afer de l'OTAN. És un tema que afecta la seva credibilitat com a organització política.

En tot cas, la recuperació de la pròpia identitat passa, o hauria de passar, per pujar diversos esglaons: aconseguir un grup parlamentari propi al Congrés, tenir un partit veritablement autònom, sense supeditar-se al centralisme del PSOE, despendre's de les sigles PSOE per a quedar-se simplement amb PSC, reafirmar el PSC com a partit nacional català i, fins i tot, nacionalista.

Davant d'aquest repte hi ha un triple interrogant. ¿Fins a quin punt es produiran tensions irreversibles o no al si del partit de Raimon Obiols, l'home que ha estat el gran perdedor a les darreres eleccions autonòmiques? ¿Podrà l'actual PSC-PSOE desmarcar-se realment del PSOE? Tot aquest rebombori socialista ¿és una mera operació de façana per a sortir conjunturalment del pas, o es tracta d'una reforma seriosa i en profunditat de la seva actual estructura?